

PRAKSISOVERSIGT · PLANKLAGENÆVNET

Praksisoversigt over planlægning for vindmøller og solcelleanlæg

Planklagenævnets prøvelse af kommune- og lokalplanlægning for solcelleparker, vindmøller og energiparker

Version 2 Opdateret 8. sep. 2026 53 afgørelser · 2013-2026

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Planklagenævnet er den centrale klageinstans for kommunernes planlægning for vedvarende energianlæg, og nævnets praksis er i dag den vigtigste retskilde for, hvornår en lokalplan for en solcellepark eller et vindmølleområde er gyldig. Nævnet prøver alene retlige spørgsmål efter [planloven § 58, stk. 1, nr. 3](#), men netop den retlige prøvelse har vist sig at have stor gennemslagskraft: manglende kommuneplanretningslinjer, undladt miljøvurdering, inhabilitet i byrådet og ulovlig inddragelse af afværgetiltag i Natura 2000-screeningen har alle ført til ophævelse af færdigvedtagne VE-planer. Denne oversigt kortlægger de mønstre, Planklagenævnet lægger vægt på, dokumentations- og beviskravene til kommunerne, sagsgangen ved nævnet samt den parallelle domstolspraksis fra byret, landsret og Højesteret.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Planklagenævnet prøver kun retlige spørgsmål efter planloven § 58, stk. 1, nr. 3 – indsigelser om støjgener, udsigt, ejendomsværdi og "grøn omstilling" afvises konsekvent som spørgsmål om planens hensigtsmæssighed.
- 02** Planklagenævnet kræver, at kommuneplanen indeholder konkrete retningslinjer for beliggenheden af tekniske anlæg efter planloven § 11 a, stk. 1, nr. 5, før der kan lokalplanlægges for et solcelleanlæg; mangler retningslinjerne, er lokalplanen i strid med kommuneplanen og ugyldig.
- 03** Planklagenævnet afviser, at større solcelleparker kan screenes efter miljøvurderingsloven § 8, stk. 2 – planområder på 28, 67, 87 og 153 ha er alle blevet anset for at overskride begrebet "mindre områder på lokalt plan", så fuld miljøvurdering er obligatorisk.
- 04** Planklagenævnet behandler inhabilitet som en garantiforskrift, der medfører ugyldighed, medmindre det med til vished grænsende sandsynlighed kan udelukkes, at den har påvirket afgørelsen – det er uden betydning, at det inhabile medlems stemme ikke var udslagsgivende.
- 05** Planklagenævnet accepterer ikke, at afværgetiltag inddrages i den indledende væsentlighedsvurdering efter planhabitatbekendtgørelsen; det følger af EU-Domstolens People over Wind-dom, og fejlen medfører planens ugyldighed.

- 06** Planklagenævnet kræver konkrete, tidssvarende feltundersøgelser af bilag IV-arter – særligt flagermus – og tilsidesætter kommunens vurdering, når oplysningsgrundlaget ikke dækker de bygninger og træer, planen giver mulighed for at fjerne.
- 07** Planklagenævnet kræver en særlig planlægningsmæssig eller funktionel begrundelse for VE-anlæg i kystnærhedszonen; privatøkonomiske interesser, en investors tidspres eller nærhed til et funktionelt uafhængigt anlæg er ikke tilstrækkeligt.
- 08** Planklagenævnet accepterer, at kommunen fraviger egne vejledende kommuneplanretningslinjer om harmoniforhold og indbyrdes møleafstand, når fravigelsen er begrundet og belyst med visualiseringer – ramkestyringen kræver konkrete, bindende krav for at kunne håndhæves.
- 09** Planklagenævnet efterprøver ikke kommunens skønsmæssige afvejning mellem bevaringshensyn og hensynet til vedvarende energi ved dispensation til solceller på tage, men ophæver afslag, der bygger på en forkert retsopfattelse om, at dispensation er udelukket.
- 10** Planklagenævnet afviser klager over lokalplanFORSLAG og over byrådets beslutning om at igangsætte en planproces, da der endnu ikke foreligger en afgørelse efter planloven.
- 11** Planklagenævnet anerkender ikke konkurrencemæssige interesser som en værnet interesse efter planloven – en konkurrerende vindmøllejer er derfor ikke klageberettiget.
- 12** Klage til Planklagenævnet har ikke opsættende virkning, medmindre klageren godtgør, at det er overvejende sandsynligt, at der foreligger en væsentlig overtrædelse af loven.

Retsgrundlaget og Planklagenævnets prøvelseskompetence i § 1 VE-plansager

Planlægning for vindmøller og solcelleanlæg hviler på tre lag af regler. Kommuneplanen skal efter [planloven § 11 a, stk. 1, nr. 5](#) indeholde retningslinjer for »beliggenheden af tekniske anlæg, herunder arealer til fælles biogasanlæg«. Lokalplanen må efter [planloven § 13, stk. 1, nr. 1](#) ikke stride mod kommuneplanen, og lokalplanpligten indtræder efter [§ 13, stk. 2](#) ved større bygge- eller anlægsarbejder. Lokalplanens indhold begrænses af kataloget i [planloven § 15, stk. 2](#). Hertil kommer miljøvurderingspligten efter [miljøvurderingsloven § 8](#) og de sektorspecifikke regler i [vindmøllebekendtgørelsen § 2](#) (bl.a. kravet om, at der kun må opstilles vindmøller inden for kommuneplanudpegede områder, og forbuddet mod tilladelse nærmere nabobeboelse end fire gange totalhøjden) og [solcellebekendtgørelsen § 3](#) med dens vejledende minimumsafstande på 150, 300 og 750 meter til beboelse afhængigt af, hvor mange sider af boligen der planlægges solceller på.

Planklagenævnets kompetence er snæver. Efter [planloven § 58, stk. 1, nr. 3](#) kan nævnet alene tage stilling til **retlige** spørgsmål. Nævnet formulerer selv afgrænsningen i sag efter sag: lovlighed, gyldighed, fortolkning af lovbestemmelser og overholdelse af forvaltningsretlige grundsætninger prøves – hensigtsmæssigheden gør ikke. I [23/13409](#) om et 40 ha solcelleanlæg ved Tjæreby fastslog nævnet, at kommunen frit kan tilvejebringe

planforslag, når det er planlægningsmæssigt relevant, og at det ikke i sig selv er usagligt, at planen udspringer af en lodsejers eller bygherres økonomiske ønske.

Afgrænsningen har konkrete konsekvenser for klagerne:

- **Nabogener og ejendomsværdi prøves ikke.** I [18/06284 m.fl.](#) om et solenergianlæg i Svendborg afviste nævnet klagepunkter om nabopåvirkning og forringet ejendomsværdi som hensigtsmæssigheds- og erstatningsspørgsmål. Samme resultat i [20/11118](#) og i [NMK-33-04178](#), hvor en nabos klage over voldsomt genskin fra et tagmonteret solcelleanlæg blev afvist.
- **Værditabsordningen ligger uden for nævnet.** I [23/14493](#) om et solenergianlæg ved et mejeri i Rebild afviste nævnet et klagepunkt om manglende værditabsgodtgørelse, fordi spørgsmålet henhører under VE-loven og Taksationsmyndigheden, ikke planloven.
- **Kun færdige afgørelser prøves.** Klager over lokalplanFORSLAG afvises, jf. [18/07677](#) og [24/12212](#) om forslagene til Energipark Tjele. Det samme gælder byrådets rene beslutning om at igangsætte planprocesser for vindmøller og solceller, jf. [24/09437](#) fra Vesthimmerlands Kommune.

Retsgrundlaget er senest udvidet ved **lov nr. 614 af 11. juni 2024** om [statsligt udpegede energiparker](#), der bl.a. indsatte et nyt nr. 8 i [planloven § 13, stk. 1](#) og et nyt nr. 7 i [§ 11](#), så kommunal planlægning heller ikke må stride mod regler om statsligt udpegede energiparker.

LOV	Miljøvurderingsloven § 8, stk. 1	Planloven § 11a, stk. 1	Planloven § 13, stk. 1-2
	Planloven § 15, stk. 2	Planloven § 58, stk. 1	
PRAKSIS	Planklagenævnet · Planklagenævnets afvisning af klage over lokalplanforslag og idéfase for Energipark Tjele i Viborg Kommune		15.01.2025
	Planklagenævnet · Planklagenævnets afvisning af klage over igangsættelse af planprocesser for vindmøller og solceller		31.10.2024
	Planklagenævnet · Stadfæstelse af lokalplan for udvidelse af mejerivirksomhed og solenergianlæg i Rebild Kommune		23.08.2024
	Planklagenævnet · Planklagenævnets afgørelse om lokalplan for solcelleanlæg ved Tjæreby		11.12.2023
	Planklagenævnet · Planklagenævnets afvisning af klage vedrørende lokalplan for solcelleanlæg grundet manglende retligt spørgsmål		04.12.2020
	Planklagenævnet · Planklagenævnets afgørelse om lokalplan for solenergianlæg ved [vejnavn1] i Svendborg Kommune		18.10.2018
	Planklagenævnet · Planklagenævnets afvisning af klage over Stevns Kommunes afslag vedrørende solcelleanlæg på grund af manglende retlige spørgsmål		18.09.2017

§ 2 Kommuneplanretningslinjer som gyldighedsbetingelse for solcellelokalplaner

Det mest markante retlige mønster i nævnets VE-praksis er kravet om, at kommuneplanen **faktisk indeholder retningslinjer** for beliggenheden af tekniske anlæg, før der kan lokalplanlægges for et solcelleanlæg. Kravet udledes af [planloven § 13, stk. 1, nr. 1](#), sammenholdt med [§ 11 a, stk. 1, nr. 5](#).

Den ledende afgørelse er [21/13861](#) om solcelleanlægget ved Birkende i Kerteminde Kommune. Kommuneplantillæg nr. 54 fastlagde nye **rammebestemmelser** for et rammeområde til tekniske anlæg, men ingen **retningslinjer**. Nævnet fastslog:

Det er en forudsætning for at kunne lokalplanlægge for tekniske anlæg i området, at der i kommuneplanen er fastsat retningslinjer for beliggenheden af sådanne anlæg.

Manglen blev anset for en væsentlig retlig mangel, der medførte lokalplanens ugyldighed. Ejeren anmodede om genoptagelse med henvisning til, at det obligatoriske planlægningskrav i § 11 a, stk. 1, nr. 5 efter lovbemærkningerne kun skulle omfatte store biogasanlæg, og at afgørelsen havde uheldige konsekvenser for VE-udbygningen. Nævnet afslog genoptagelse i [22/05239](#) og bemærkede udtrykkeligt, at det ikke er forpligtet til at genoptage en sag, blot fordi en part mener, at afgørelsen har uheldige konsekvenser for den generelle udbygning med vedvarende energi.

Hvor kommuneplanen **har** retningslinjer, prøver nævnet, om lokalplanen holder sig inden for dem. I [20/00789](#) om et 67 ha solcelleanlæg ved Rynkeby var den nordlige del af planområdet udpeget som »sårbart landskabsområde«, hvor kommuneplanens retningslinje kun tillod anlæg af »ganske ubetydeligt omfang«. Nævnet fandt uden videre, at et 67 ha anlæg ikke er af ubetydeligt omfang, og ophævede planen.

Omvendt kræver nævnet, at kommuneplanen indeholder **konkrete krav**, før § 13, stk. 1, nr. 1 kan aktiveres. Det illustreres af to nyere afgørelser:

Sag	Uoverensstemmelse	Resultat
25/08149 m.fl. (Ammitsbølvej)	Lokalplan: indbyrdes afstand 2,3 × rotordiameter mod anbefalede 3-5 ×; harmoniforhold 1:1,66 mod 1:1,1-1:1,35	Ingen væsentlig retlig mangel – fravigelsen var begrundet og belyst med visualiseringer og lå inden for kommunens brede skøn
26-03416 (Torrild)	Lokalplan udlagde 95 ha mod kommuneplanrammens oprindelige 63 ha	Ingen mangel – kommuneplantillæg nr. 1 udvidede rammen samtidig med lokalplanen

Torrild-afgørelsen illustrerer den generelle regel om **samtidighed**: det afgørende er kommuneplangrundlaget på vedtagelsestidspunktet. Samme princip blev anvendt i [18/06426](#) og [18/06433](#) om vindmøller ved Skodsebølle, hvor lokalplanen skulle måles mod det samtidigt vedtagne kommuneplantillæg nr. 56 og ikke mod et ældre tillæg nr. 49 med en navhøjdegrænse på 35 meter. Nævnet præciserede samtidig, at kommuneplanens **redegørelse** efter [planloven § 11 e](#) som udgangspunkt ikke er retligt bindende – bortset fra rækkefølgeangivelser.

Også på kommuneplanniveau kan planlægningen falde. I [25/02553](#) blev den lokale del af Vejle Kommunes kommuneplan 2025 ugyldig som følge af manglende miljøvurdering, og i [20/09399](#) ophævede nævnet Frederikshavn Kommunes temaplan, der udpegede 153-220 ha til solcelleanlæg.

LOV	Planloven § 11a, stk. 1	Planloven § 11e	Planloven § 13, stk. 1
PRAKSIS	Planklagenævnet · Solcelleanlæg ved Torrild: Planklagenævnet stadfæster fornyet lokalplan efter vurdering af damflagermus og bilag IV-arter		
	Planklagenævnet · Planklagenævnets afgørelse om vindmølle- og solcelleanlæg ved Ammitsbølvej		
	Planklagenævnet · Ugyldiggørelse af Vejle Kommunes lokale kommuneplan 2025 grundet manglende miljøvurdering		
	Planklagenævnet · Planklagenævnets afslag på genoptagelse vedrørende lokalplan for solcelleanlæg		
	Planklagenævnet · Planklagenævnets afgørelse om solcelleanlæg ved Birkende ophævet grundet manglende miljøvurdering og uoverensstemmelse med kommuneplan		
	Planklagenævnet · Krav om miljøvurdering for temaplan for solcelleanlæg på grund af arealets størrelse		

Planklagenævnet · Ophævelse af lokalplan for solcelleanlæg på grund af manglende miljøvurdering 02.12.2021
og strid med kommuneplan

Planklagenævnet · Planklagenævnets afgørelse om lokalplan for vindmøller ved Skodsebølle, Lolland Kommune 21.10.2020

§ 3 Miljøvurderingspligten – hvornår er en solcellepark et "mindre område på lokalt plan"?

Efter [miljøvurderingsloven § 8, stk. 1, nr. 1](#) skal der gennemføres miljøvurdering af planer, der fastlægger rammerne for anlægstilladelser til projekter omfattet af lovens bilag 1 og 2. Undtagelsen i [§ 8, stk. 2, nr. 1](#) tillader en screening, når planen »kun fastlægger anvendelsen af mindre områder på lokalt plan«.

Planklagenævnet har foretaget en principiel omlægning af fortolkningen af dette begreb. Den nye linje blev fastlagt i [20/00789](#) og [20/09399](#), og blev derefter anvendt bagudrettet ved genoptagelse i [21/13861](#). Nævnet forklarer skiftet direkte med EU-Domstolens dom i sag C-444/15 (Associazione Italia Nostra Onlus):

Den nye fortolkning fastslår, at der skal foretages en konkret vurdering af, om planen omfatter et område af begrænset størrelse set i forhold til kommunens størrelse. Det er således ikke tilstrækkeligt, at området blot er mindre end kommunens samlede areal.

De konkrete tærskler i praksis er:

Sag	Planområde	Resultat
21/13861 (Birkende)	28 ha	Ikke mindre område – obligatorisk MV
20/00789 (Rynkeby)	87 ha (67 ha anlæg)	Ikke mindre område – obligatorisk MV
20/09399 (Frederikshavn temaplan)	153-220 ha	Ikke mindre område – obligatorisk MV

Planklagenævnet lægger tillige vægt på, om planen udgør en **mindre ændring af eksisterende planlægning**. Når der planlægges for et stort solcelleanlæg på hidtil ubebygget landbrugsareal i landzone, foreligger der ikke en mindre ændring. Da miljøvurderingen efter [miljøvurderingsloven § 13](#) skal gennemføres **inden** den endelige vedtagelse, kan manglen ikke repareres efterfølgende: screeningsafgørelsen bliver ugyldig, og lokalplanen ophæves som konsekvens.

Hvor kommunen faktisk har lavet en miljørapport, er nævnets prøvelse betydeligt mere tilbageholdende og retter sig mod **minimumskravene** i [miljøvurderingsloven § 12, stk. 1](#). Nævnet accepterede således miljørapporten i [21/03425](#) om et 266 ha stort solcelleanlæg ved Rødby Fjord, hvor Danmarks Naturfredningsforening havde klaget over manglende fuglevurdering og over de økologiske forbindelser. Nævnet lagde vægt på, at planområdet bestod af intensivt drevne landbrugsarealer uden særlig værdi for arterne, på afstanden på ca. 7,4 km til nærmeste fuglebeskyttelsesområde, og på lokalplanens konkrete bestemmelser om 10 m grønne korridorer og trådhegn hævet 20 cm, der tillader passage for mindre dyr.

Et gennemgående klagepunkt afvises konsekvent: **fald i ejendomsværdi er ikke en miljøpåvirkning**. I [21/03424](#) om solcelleanlægget ved Skodsebølle henviste nævnet udtrykkeligt til EU-Domstolens dom af 14. marts 2013 i sag C-420/11, Jutta Leth: miljørapporten skal vurdere indvirkningen på menneskers **brug** af materielle goder, ikke på deres formueværdi.

Miljøvurderingsloven § 13

PRAKSIS	Planklagenævnet · Planklagenævnets afgørelse om solcelleanlæg ved Birkende ophævet grundet manglende miljøvurdering og uoverensstemmelse med kommuneplan	01.02.2022
	Planklagenævnet · Krav om miljøvurdering for temaplan for solcelleanlæg på grund af arealets størrelse	09.12.2021
	Planklagenævnet · Ophævelse af lokalplan for solcelleanlæg på grund af manglende miljøvurdering og strid med kommuneplan	02.12.2021
	Planklagenævnet · Planklagenævnets afgørelse om miljøvurdering af solcelleanlæg ved Rødby Fjord	24.08.2021
	Planklagenævnet · Planklagenævnets afgørelse om miljøvurdering af solcelleanlæg ved Skodsebølle, Lolland Kommune	11.06.2021

Inhabilitet i byrådet – den hyppigste ophævelsesgrund i nyere VE-sager

I 2025 blev inhabilitet efter [forvaltningsloven § 3, stk. 1](#) den enkeltstående vigtigste ophævelsesgrund for VE-planer. Planklagenævnet behandler inhabilitet som en **garantiforskrift**, og formuleringen går igen ordret på tværs af afgørelserne: manglen medfører ugyldighed, medmindre det med til vished grænsende sandsynlighed kan udelukkes, at den har haft indflydelse på afgørelsens indhold.

Den ledende VE-afgørelse er [25/05706 m.fl.](#) om Viborg Kommunes lokalplan nr. 617 for et 17 ha solcelleanlæg og tre vindmøller på op til 185 m ved Sjørring. Et byrådsmedlem var samtidig projektchef i en lille forening, der modtog et ekstraordinært tilskud fra projektets bygherre. Klagerne fremlagde et bestyrelsesreferat af 4. april 2024:

»Der gøres opmærksom på, at vores egenkapital begynder at være forholdsvis stor for en kommunalt støttet organisation. [...] De næste 500k kr. kommer ved godkendelse af solcellepark.«

Nævnet fandt medlemmet inhabilt efter [forvaltningsloven § 3, stk. 1, nr. 5](#) og afviste kommunens argument om, at stemmen ikke var afgørende:

»Det forhold, at afgørelsen er truffet af et kollegialt organ ved afstemning, og at byrådsmedlemmets stemme efter det oplyste ikke har været afgørende, kan efter nævnets vurdering ikke føre til at den retlige mangel kan anses for konkret uvæsentlig...«

Viborg Kommune søgte forgæves genoptagelse; nævnet afviste i [26/00152](#).

Hvad Planklagenævnet lægger vægt på ved habilitetsvurderingen kan udledes som et mønster:

- **Objektiv tvivl om upartiskhed er nok.** Der kræves ikke bevis for faktisk påvirkning. I [24/07952 m.fl.](#) om et biogasanlæg i Ringkøbing-Skjern var formanden for Teknik- og Miljøudvalget alene direktør i et selskab med **indirekte** ejerkobling til ansøgeren; koncernstrukturen og personsammenfaldet i ledelserne var egnet til at vække tvivl.
- **Nære pårørendes økonomiske interesser tæller.** I samme sag var et medlem inhabilt efter [§ 3, stk. 1, nr. 2](#), fordi broderen havde været bestyrelsesmedlem/direktør i et selskab, der ejer 50 % af ansøgeren – og en midlertidig udtræden af bestyrelsen ændrede det ikke.
- **Bagatelgrænse.** Et tredje medlem blev fundet habilt, fordi ægtefællens indirekte ejerandel på 0,55 % ikke var væsentlig.
-

Omfanget af deltagelsen er afgørende. I [20/00436 m.fl.](#) om Farum Kaserne lagde nævnet vægt på, at det inhabile medlem deltog i **samtlig**e udvalgs- og byrådsmøder, hvor planen blev behandlet, og at senere udtræden af bestyrelsen ikke reparererede de tidligere behandlinger.

- **Kommunen kan reparere ved at genstarte processen.** I [20/14000 m.fl.](#) om vindmøller og solceller ved Marsvinslund fandt nævnet et byrådsmedlem inhabilt ved to indledende udvalgs-møder i december 2018 og januar 2019, men kommunen havde stoppet og genstartet hele plan- og miljøvurderingsprocessen uden medlemmets deltagelse i de afgørende beslutninger. Planen blev derfor stadfæstet.

Et praktisk vigtigt punkt: nævnet afviste i Marsvinslund-sagen klagepunkter om **manglende offentlig information** om inhabilitet, da hverken planloven, miljøvurderingsloven eller forvaltningsloven indeholder et sådant krav. Klagepunkter efter kommunestyrelsesloven falder tilsvarende uden for nævnets kompetence og hører under Ankestyrelsen.

LOV	Forvaltningsloven § 3, stk. 1	Planloven § 58, stk. 1	
PRAKSIS	Planklagenævnet · Planklagenævnet afslår genoptagelse af sag om inhabilitet ved vedtagelse af solcelleanlæg og vindmøller i Viborg Kommune		27.02.2026
	Planklagenævnet · Planklagenævnet ophæver lokalplan for solcelleanlæg og vindmøller i Viborg Kommune grundet inhabilitet		17.12.2025
	Planklagenævnet · Planklagenævnet ophæver lokalplan for biogasanlæg i Ringkøbing på grund af inhabilitet		27.10.2025
	Planklagenævnet · Ophævelse af lokalplan for naturlegeplads på Farum Kaserne grundet inhabilitet		07.12.2021
	Planklagenævnet · Planklagenævnets afgørelse om vindmøller og solceller ved Marsvinslund		15.07.2021

Afværgetiltag, Natura 2000 og bilag IV-arter – nævnets skarpeste

§ 5 EU-retlige kontrol

Naturbeskyttelsen er den anden store ugyldighedsgrund. Vurderingen sker efter [planhabitatbekendtgørelsens § 3](#) (Natura 2000) og [§ 7, stk. 2](#) (bilag IV-arter).

Forbuddet mod afværgetiltag i screeningsfasen. Den principielle afgørelse er [25/05708 m.fl.](#) om Viborg Kommunes lokalplan nr. 611 for et 62 ha solcelleanlæg ved Kvorning. Kommunen nøjedes med en væsentlighedsvurdering (screening) af påvirkningen af damflagermus i habitatområderne N30 og N33 – men konklusionen var **betinget af afværgetiltag**: nedramning af solcellestativer måtte kun ske 1. maj–1. juni eller 15. august–1. oktober for at undgå støj i flagermusenes yngle- og dvaleperioder. Nævnet fandt dette i strid med habitatdirektivet og henviste til EU-Domstolens domme i sag C-323/17 (People over Wind) og C-721/21 (Eco Advocacy):

Det er uforeneligt med habitatdirektivets artikel 6, stk. 3, at tage hensyn til afhjælpende/afværgende foranstaltninger under screeningsfasen. Det selvsamme forhold, at man overvejer tiltag for at mindske skade, forudsætter, at en væsentlig påvirkning er sandsynlig – hvilket kræver en fuld konsekvensvurdering.

Lokalplanen blev ophævet. Nævnet kunne derimod ikke ophæve kommuneplantillægget, fordi det allerede var afløst af kommuneplan 2025-2036, men konstaterede manglen som advarsel for et eventuelt genvedtaget indhold.

Undersøgelsespligtens intensitet for flagermus. Torrild-forløbet viser tydeligt, hvad nævnet kræver. I [24/07901 m.fl.](#) ophævede nævnet den 5. februar 2025 Odder Kommunes plangrundlag for et 69 MW solcelleanlæg **alene** fordi oplysningsgrundlaget for flagermus var mangelfuldt – kommunen kunne ikke vurdere, om nedrivning af eksisterende bygninger ville beskadige yngle- eller rasteområder. Alle øvrige klagepunkter blev afvist. Kommunen gennemførte derefter nye feltbesigtigelser (9. juni og 8. september 2023 samt 4. april og 2. juni 2025), fandt potentielle levesteder i to bygninger og tre træer, undlod at nedrive/fælde dem og udpegede træerne som bevaringsværdige med beskyttelseszone. Ved den fornyede prøvelse i [26-03416](#) blev planen stadfæstet. Nævnet formulerede kriteriet skarpt: det afgørende er, om den **økologiske funktionalitet** af yngle- og rasteområdet for den lokale bestand opretholdes – ikke om en enkelt lokalitet forbliver uændret – og kravene til myndighedens undersøgelse følger af det ulovbestemte officialprincip og skærpes, jo mere udbredt arten er.

Driftsstopvilkår accepteres som afværgeforanstaltning i konsekvensvurderingsfasen. Selv i Sjørring-sagen [25/05706 m.fl.](#), hvor planen faldt på inhabilitet, godkendte nævnet naturvurderingen. Driftsstopvilkåret blev anset for tilstrækkeligt:

Parameter	Krav	Periode/tid
Vindhastighed	< 8 m/s (nacellehøjde)	15. juli – 15. oktober
Temperatur	> 10 °C	Solnedgang til solopgang
Nedbør	< 3 mm	Solnedgang til solopgang

For tajgasædgæs accepterede nævnet kommunens kollisionsmodel med en konservativ undvigelsesrate på 99,0 % og en estimeret dødelighed på ca. 1 individ/år.

Denne linje er konsistent med tidligere praksis. I [20/14000 m.fl.](#) (Marsvinslund) godkendte et flertal på 7 medlemmer driftsstop på alle tre vindmøller efter forvaltningsplanen for flagermus, mens et mindretal på 4 fandt, at kommunen ikke havde undersøgt potentielle yngle- og rasteområder i nærliggende skovområder og ledelinjer tilstrækkeligt. I [24/04211 m.fl.](#) (Broholm) og [23/14555](#) (Ulkær Mose – en ny planlægning efter en tidligere ophævelse) blev vindmølleplanerne stadfæstet efter prøvelse af flagermus, markfirben, padder og fugle.

I [25/08149 m.fl.](#) om energiparken ved Ammitsbølvej (fem 150 m møller, 36 ha solceller og batterilagring) lagde nævnet vægt på, at miljørapporten byggede på **konkrete flagermusundersøgelser over to år**, udført efter forvaltningsplanen og den opdaterede bilag IV-håndbog, og på vilkår om bevarelse af et østligt læhegn som nødvendig ledelinje. En duehøgerede 700 m fra projektområdet kunne ikke føre til medhold, da der ikke findes lovbestemte minimumsafstande for arten, og den har en undvigerrespons på over 98 %.

LOV	Miljøvurderingsloven § 12, stk. 1	Planloven § 58, stk. 1	
PRAKSIS	Planklagenævnet · Solcelleanlæg ved Torrild: Planklagenævnet stadfæster fornyet lokalplan efter vurdering af damflagermus og bilag IV-arter		07.08.2026
	Planklagenævnet · Planklagenævnets afgørelse om vindmølle- og solcelleanlæg ved Ammitsbølvej		06.03.2026
	Planklagenævnet · Planklagenævnet ophæver lokalplan for solcelleanlæg og vindmøller i Viborg Kommune grundet inhabilitet		17.12.2025
	Planklagenævnet · Ophævelse af lokalplan til solcelleanlæg ved Kvorning grundet mangelfuld Natura 2000-vurdering af damflagermus		12.12.2025
	Planklagenævnet · Planklagenævnets afgørelse om solcelleanlæg ved Torrild: Mangelfuld vurdering af flagermus		05.02.2025

Planklagenævnet · Planklagenævnets stadfæstelse af lokalplan for vindmøller ved Broholm i Svendborg Kommune	26.09.2024
Planklagenævnet · Planklagenævnets stadfæstelse af vindmølleprojekt ved Ulkær Mose: Fokus på Natura 2000 og miljøvurderingskrav	16.04.2024
Planklagenævnet · Planklagenævnets afgørelse om vindmøller og solceller ved Marsvinslund	15.07.2021

§ 6 Kystnærhedszonen og landskabelige hensyn ved solcelleparker

Planlægning for VE-anlæg i kystnærhedszonen kræver en særlig planlægningsmæssig eller funktionel begrundelse, jf. [planloven § 5 a, stk. 1](#) og [§ 5 b, stk. 1, nr. 1](#). Kravet er gentaget i [solcellebekendtgørelsen § 4](#), hvorefter kommunen skal redegøre for begrundelsen og oplyse om undersøgelsen af placeringer uden for zonen.

Den ledende ophævelse er [18/07118 m.fl.](#) om et 23 ha solcelleanlæg ved Kannikegårdsvej på Bornholm, ca. 1,8 km fra kysten. Bornholms Regionskommune begrundede placeringen med en investors afhængighed af en hurtig proces for at nå en kortvarig statslig støtteordning samt med, at området i forvejen rummede en minkfarm og vindmøller. Nævnet afviste alle tre led:

- Privatøkonomiske interesser – en investors ønske eller en aftale med en lodsejer – kan ikke i sig selv udgøre den nødvendige særlige begrundelse.
- Nærhed til en minkfarm, som er **uden funktionel sammenhæng** med solcelleanlægget, er heller ikke en gyldig begrundelse.
- Kommunen havde ikke undersøgt alternative placeringer, hvilket er et krav, især ved anlæg af denne størrelse.

Modsat blev kystnærhedsbegrundelsen accepteret i [18/06284 m.fl.](#) om et ca. 6.000 m² solenergianlæg med akkumuleringstank ved Skårup. Nævnet fandt kravene til begrundelsen **begrænsede**, fordi området lå 2,7 km fra kysten og anlægget ikke kunne ses fra kysten på grund af terræn og beplantning, og accepterede kommunens funktionelle begrundelse om afstanden til kraftvarmeværket og varmetab i transmissionsledningen.

Plan- og Landdistriktsstyrelsen har sammenfattet nævnets linje i [Vejledning om planlægning for lokalplanpligtige solcelleanlæg i det åbne land](#):

Der er ikke et generelt særligt planlægningsmæssigt eller et funktionelt behov for at placere solcelleanlæg på en kystnær placering, og [...] kravene til den særlige planlægningsmæssige eller funktionelle begrundelse skærpes, jo tættere det konkrete område ligger på kysten. [...] Nævnet lægger vægt på anlæggets størrelse, afstanden fra planområdet til kysten og områdets karakter i øvrigt, herunder særligt om anlægget placeres bag eksisterende bebyggelse, og om der er eksisterende tekniske anlæg eller infrastrukturanlæg i området.

Uden for kystnærhedszonen prøver nævnet landskabshensyn med væsentlig større tilbageholdenhed. I [NMK-33-03183](#) om solcelleanlægget ved Evetofte fastslog nævnet, at den arealmæssige afgrænsning og udnyttelse af lokalplanområdet beror på kommunens skønsommæssige vurdering. Og i Torrild-sagen [26-03416](#) blev en indsigelse mod Grønt Danmarkskort-udpegningen afvist under henvisning til, at de tre § 3-søer friholdes med 10 m beskyttelseszone, og at kommunen har et vidtgående planlægningsmæssigt skøn.

En helt anden – og strengere – praksis gælder **uden for lokalplanlægning**, altså ved landzonetilladelser efter [planloven § 35, stk. 1](#). Her er nævnet efter fast praksis mere tilbageholdende med fritstående solenergianlæg end med anlæg på tagflader, og fritstående anlæg forudsættes placeret i tilknytning til eksisterende bebyggelse, typisk op til ca. 20 meter fra bygningerne, jf. [NMK-31-01001](#) om et 630 m² anlæg 40 m fra bebyggelsen i et beskyttelsesområde med særlige kulturværdier, hvor et flertal på 8 medlemmer ændrede kommunens

tilladelse til afslag. Samme linje i [24/08688](#) fra Fredericia Kommune. Nævnet formulerer selv afvejningen sådan, at den samfundsmæssige interesse i vedvarende energi anerkendes, men **ikke ubetinget kan tilsidesætte landskabelige interesser**.

LOV	Planloven § 5a, stk. 1	Planloven § 5b, stk. 1	Planloven § 35, stk. 1
PRAKSIS	Planklagenævnet · Solcelleanlæg ved Torrild: Planklagenævnet stadfæster fornyet lokalplan efter vurdering af damflagermus og bilag IV-arter07.08.2026		
	Planklagenævnet · Afslag på landzonetilladelse til fritstående solcelleanlæg i værdifuldt landskab03.12.2024		
	Planklagenævnet · Ophævelse af lokalplan for solcelleanlæg i kystnærhedszone på grund af manglende planlægningsmæssig begrundelse26.08.2020		
	Planklagenævnet · Planklagenævnets afgørelse om lokalplan for solenergianlæg ved [vejnavn1] i Svendborg Kommune18.10.2018		
	Planklagenævnet · Klage over Halsnæs Kommunes vedtagelse af kommuneplantillæg og lokalplan for solcelleanlæg ved Evetofte26.11.2015		
	Planklagenævnet · Afslag på landzonetilladelse til solcelleanlæg ved Saunte17.06.2014		

§ 7 Støj, skyggekast og naboforhold – grænsen for nævnets prøvelse

Støj fra vindmøller reguleres af [vindmøllestøjbekendtgørelsen § 4](#), der fastsætter, at den samlede beregnede støjbelastning ikke må overstige 44 dB(A) ved 8 m/s og 42 dB(A) ved 6 m/s i det mest støjbelastede punkt ved udendørs opholdsarealer højst 15 meter fra beboelse i det åbne land, og 39/37 dB(A) i områder til støjfølsom arealanvendelse. Lavfrekvent støj må indendørs ikke overstige 20 dB ved både 6 og 8 m/s. Grænseværdierne gælder ikke for vindmølle ejerens egen beboelse.

Planklagenævnets prøvelse af støj i planlægningen er **procesorienteret**: nævnet efterprøver, om miljørapporten i tilstrækkeligt omfang har redegjort for støjpåvirkningen efter bekendtgørelsens beregningsmetode – ikke om støjniveauet er acceptabelt. Det fremgår klart af [18/06319](#) og [18/06293](#) om en testvindmølle på op til 189 m ved Drantum. Klagerne anførte, at det ikke var nok blot at konstatere overholdelse af grænseværdierne, og pegede på manglende vurdering af en U-formet nabobolig, andre vindhastigheder end 6 og 8 m/s samt usikkerhed i beregningerne. Nævnet fandt, at støjberegningerne efter bekendtgørelsens metode var **saglige, relevante og tilstrækkelige** til at belyse den sandsynlige væsentlige indvirkning på befolkningen og menneskers sundhed, og at der ikke var grundlag for at betvivle kommunens kvalitetssikring. Klagepunkter om vibrationer, infralyd og søvnforstyrrelser blev afvist under henvisning til rapportens gennemgang af bl.a. Sundhedsstyrelsens studier.

Samme mønster i [20/14000 m.fl.](#) (Marsvinslund), hvor nævnet dels afviste, at støj- og planlægningsbekendtgørelserne for vindmøller skulle være ugyldige som ikke-miljøvurderede, dels accepterede skyggekastberegningerne efter Miljøministeriets vejledning fra 2015. Selv om 7 boliger ville udsættes for mere end 10 timers skyggekast årligt, var det tilstrækkeligt, at kommunen ville kræve skyggestop installeret. I [25/05706 m.fl.](#) præciserede nævnet, at [miljøvurderingsloven § 12](#) alene stiller krav til procedurer og gængse vurderingsmetoder – ikke til specifikke målegrænser ud over dem, der følger af anden lovgivning som vindmøllebekendtgørelsens støjnormer. Klager over infralyd, PFAS-udvaskning og CO₂-regnskaber blev afvist på samme grundlag.

For **solcelleanlæg** findes ingen særskilte støjgrænser. I [NMK-33-03183](#) om Evetofte accepterede nævnet, at kommunen havde taget udgangspunkt i Miljøstyrelsens vejledende grænseværdier for boligområder, selv om

vejledning nr. 5/1984 ikke indeholder grænseværdier for virksomheder i det åbne land, og at anlægget kunne overholde grænserne ved en placering minimum 16 meter fra skel.

En særskilt – og for kommunerne vigtig – begrænsning følger af [24/00808](#): lokalplankataloget i [planloven § 15, stk. 2](#) giver **ikke** hjemmel til at fastsætte og håndhæve støjgrænser for virksomheder i en lokalplan; støjregulering henhører under miljøbeskyttelsesloven. Kommunen kunne derfor ikke håndhæve lokalplanens støjbestemmelse, og den manglende partshøring blev uvæsentlig, fordi hjemmelen under alle omstændigheder manglede.

Vejledningen om vindmøller understreger den planlægningsmæssige konsekvens:

[vindmøllestøjbekendtgørelsen](#) er kun bindende for vindmøllens ejer, hvorfor der ikke bør gives landzonetilladelse til støjfølsom arealanvendelse inden for en vindmølles støjkonsekvenszone. Dette hensyn er nu forankret i [planloven § 11 a, stk. 1, nr. 30](#) om konsekvensområder omkring bl.a. vindmøller i landzone, som skal friholdes for ny støjfølsom anvendelse.

LOV

[Miljøvurderingsloven § 12](#)[Planloven § 11a, stk. 1](#)[Planloven § 15, stk. 2](#)[Vindmøllestøjbekendtgørelsen § 4, stk. 1](#)

PRAKSIS	Planklagenævnet · Planklagenævnet ophæver lokalplan for solcelleanlæg og vindmøller i Viborg Kommune grundet inhabilitet	17.12.2025
	Planklagenævnet · Planklagenævnets afgørelse om håndhævelse af støjkrav i lokalplan for erhvervsområde ved Nordgårde i Svinninge	31.03.2025
	Planklagenævnet · Planklagenævnets afgørelse om vindmøller og solceller ved Marsvinslund	15.07.2021
	Planklagenævnet · Planklagenævnets afgørelse om kommuneplantillæg og lokalplan for testvindmølle ved Husumvej, Drantum	20.12.2018
	Planklagenævnet · Klage over Halsnæs Kommunes vedtagelse af kommuneplantillæg og lokalplan for solcelleanlæg ved Evetofte	26.11.2015

§ 8 Proceskrav: offentlighedsfase, ændringer efter høring og interne uklarheder i planen

Planklagenævnet prøver, om de formelle regler om offentlig fremlæggelse er overholdt, men accepterer et betydeligt kommunalt råderum i selve indsigelsesbehandlingen.

Høringsperioden. I [23/14493](#) om et solenergianlæg ved et mejeri i Nørager konstaterede nævnet, at planforslaget havde været fremlagt i 9 uger, og at den endelige vedtagelse skete mere end 4 uger efter indsigelsesfristens udløb, jf. [planloven § 24, stk. 5](#) og [§ 27, stk. 1](#). Nævnet fremhæver gennemgående, at kommunen **ikke er forpligtet til at imødekomme eller besvare indsigelser** – kun til at inddrage dem, jf. tillige [18/06284 m.fl.](#) og [21/03424](#), hvor den sammenfattende redegørelse efter [miljøvurderingsloven § 13, stk. 2](#) viste, at indsigelserne havde ført til, at anlægget blev trukket 200 meter væk fra offentlig vej og naboer.

Ændringer efter høringen kan udløse supplerende høring. Den vigtigste vindmølleafgørelse på dette punkt er [NMK-33-03825](#) om Kerteminde Kommunes vindmølleplan. Kommunen udtog ved den endelige vedtagelse tre af fem vindmølleområder – herunder det område, hvor en vindmølleopstiller ville realisere sit projekt – uden supplerende høring. Nævnet fandt det i strid med [planloven § 27, stk. 2, 2. pkt.](#) og ophævede kommuneplantillægget:

Planklagenævnet fandt, at manglen var så væsentlig – især med hensyn til den betydning, planloven tillægger offentlighedens medvirken i planlægningen – at den måtte føre til ugyldighed.

Modsat i [24/07952 m.fl.](#), hvor ændringer af **redegørelsesteksten** efter høringen ikke krævede fornyet offentliggørelse, fordi selve bestemmelserne var uændrede.

Interne uoverensstemmelser fører sjældent til ophævelse. Rebild-sagen [23/14493](#) er det klareste udtryk for nævnets linje. Lokalplanens § 6.6 krævede solenergianlæg placeret inden for byggefeltet på kortbilag 2, men kortbilaget viste et større område til solenergianlæg end det skraverede byggefelt, og kommunen erkendte fejlen. Nævnet ophævede alligevel ikke:

Det forhold, at en eller flere bestemmelser i en lokalplan er upræcise eller muligvis strider mod andre bestemmelser i lokalplanen eller oplysninger på et kortbilag, påvirker generelt ikke lokalplanens eller bestemmelseernes gyldighed, men kan have betydning i forhold til, om bestemmelserne efterfølgende vil kunne håndhæves af kommunen. Planklagenævnet ophæver som klart udgangspunkt ikke en lokalplan [...] fordi der i fremtiden eventuelt kan opstå tvivl om fortolkningen af lokalplanen.

Uklarheden slår i stedet igennem ved **håndhævelsen**: en lokalplanbestemmelse skal være så klar og præcis, at tvivl om overholdelse udelukkes, for at være bindende efter [planloven § 18](#). Det illustreres af [NMK-33-01556](#), hvor en lokalplanbestemmelse om, at energibesparende anlæg ikke måtte være »synlige fra offentlige arealer eller naboarealer«, ikke var tilstrækkeligt klar til at kunne håndhæves mod solceller, og af [25/09913](#), hvor en bestemmelse om »solfangere og andre energianlæg, der kan opsættes på facader og tag« ved streng ordlydsfortolkning ikke omfattede en terrænplaceret varmepumpe.

Tidsmæssig anvendelse af nye regler. I Rebild-sagen afviste nævnet at anvende [solcellebekendtgørelsen](#), fordi lokalplanen var vedtaget 21. september 2023, mens bekendtgørelsen først trådte i kraft 1. juni 2024. Nævnet måler altså planen mod retstilstanden på vedtagelsestidspunktet.

LOV

[Miljøvurderingsloven § 13, stk. 2](#)
[Planloven § 18](#)
[Planloven § 24, stk. 5](#)
[Planloven § 27, stk. 1-2](#)

PRAKSIS

Planklagenævnet · Planklagenævnets stadfæstelse af sag om varmepumpe i Dragør: Lokalplanens begrænsninger for energianlæg på facader omfattede ikke terrænplacering 03.03.2026

Planklagenævnet · Planklagenævnet ophæver lokalplan for biogasanlæg i Ringkøbing på grund af inhabilitet 27.10.2025

Planklagenævnet · Stadfæstelse af lokalplan for udvidelse af mejerivirksomhed og solenergianlæg i Rebild Kommune 23.08.2024

Planklagenævnet · Planklagenævnets afgørelse om miljøvurdering af solcelleanlæg ved Skodsebølle, Lolland Kommune 11.06.2021

Planklagenævnet · Planklagenævnets afgørelse om lokalplan for solenergianlæg ved [vejnavn1] i Svendborg Kommune 18.10.2018

Planklagenævnet · Planklagenævnets afgørelse om Kerteminde Kommunes vedtagelse af kommuneplantillæg vedrørende vindmøller 04.10.2017

Planklagenævnet · Natur- og Miljøklagenævnets afgørelse om solceller i Svendborg Kommune 03.07.2013

§ 9 Solceller på tage – dispensation i bevarende lokalplaner

Ved siden af den store planlægning udgør dispensationssager om solceller på enkeltejendomme en betydelig del af nævnets VE-praksis. Retsgrundlaget er [planloven § 18](#) (lokalplanens bindende virkning) og [§ 19](#) (dispensation, der ikke må stride mod planens principper).

Planklagenævnets prøvelse følger et fast tretrinsmønster:

1. **Er forholdet umiddelbart tilladt efter lokalplanen?** Hvis ja, kan kommunen ikke kræve dispensation. I [24/04622](#) ophævede nævnet Næstved Kommunes afslag, fordi montering af solceller var umiddelbart tilladt efter lokalplanens § 8.5.
2. **Hvis dispensation kræves – er bestemmelsen en del af planens principper?** Er den det, mangler kommunen dispensationskompetence; er den det ikke, **skal** kommunen foretage en konkret vurdering. I [22/17349](#) ophævede nævnet Holbæk Kommunes afslag på 27 m² integrerede solceller i et bevaringsværdigt haveboligkvarter, fordi kommunen fejlagtigt antog, at kravet om røde tegltagsten var en del af planens principper. Bestemmelsen var en almindelig bebyggelsesregulerende bestemmelse, og den forkerte retsopfattelse var en væsentlig retlig mangel, der medførte ugyldighed. Sagen blev hjemvist.
3. **Selve skønnet prøves ikke.** Har kommunen foretaget en konkret og individuel vurdering på saglige bevaringshensyn, stadfæster nævnet.

Det tredje trin forklarer, hvorfor afslag i bevaringsværdige kulturmiljøer som hovedregel står ved magt:

Sag	Ejendom/plangrundlag	Resultat
25/04772	Mariager bymidte, bevarende lokalplan med krav om rød vingetegl	Afslag stadfæstet
25/09812	Appenæs, kulturmiljø; § 6.3 forbud mod solcellepaneler, § 8.6 krav om matte røde vingetegl	Afslag stadfæstet
25/03021	Espergærde, udpeget bevaringsværdig ejendom	Afslag stadfæstet
NMK-33-01374	Christiansfeld, bevarende lokalplan	Afslag stadfæstet
18/08637	Lundtofte Landsby, genopførelse efter brand	Afslag stadfæstet

I Appenæs-sagen præciserede nævnet to forhold, som klagerne ofte påberåber sig forgæves:

- Argumenter om, at lokalplanen er »ude af trit med den grønne omstilling«, er spørgsmål om afgørelsens **hensigtsmæssighed** og falder uden for [planloven § 58, stk. 1](#).
- En kommunes **undladelse** af at forfølge ulovligt opsatte solceller på en naboejendom – fx af ressourcemæssige grunde – kan ikke sidestilles med en stiltiende dispensationspraksis og udgør derfor intet brud på lighedsgrundsætningen.

Samme afvisning af lighedsargumenter i Mariager-sagen (naboejendomme med afvigende tagtyper var ikke sammenlignelige, da de ikke havde solceller), i [22/17349](#) (en fejlagtigt meddelt dispensation forpligter ikke myndigheden til at gentage fejlen) og i [NMK-33-01374](#) (solceller på stativ på fladt tag er ikke sammenligneligt med paneler direkte på skrå tagflade).

Derimod ophæves afslag, der ikke er tilstrækkeligt begrundet. I [NMK-33-01734](#) blev Greve Kommunes afslag hjemvist, fordi kommunen havde henvist til en lokalplanbestemmelse, der ikke gjaldt for garagen, og i øvrigt kun til formålsparagraffen – i strid med [forvaltningsloven § 24](#).

LOV	Forvaltningsloven § 24	Planloven § 18	Planloven § 19	Planloven § 58, stk. 1	
PRAKSIS	Planklagenævnet · Afslag på dispensation til solcelletagsten i bevaringsværdigt kulturmiljø i Appenæs				18.02.2026
	Planklagenævnet · Afslag på dispensation til opsætning af solceller i Mariager bymidte under bevarende lokalplan				24.11.2025
	Planklagenævnet · Afslag på dispensation til solcelletag på bevaringsværdig bygning i Helsingør				26.08.2025
	Planklagenævnet · Planklagenævnets ophævelse af Næstved Kommunes afslag på dispensation til solceller				06.06.2024
	Planklagenævnet · Ophævelse af afslag på dispensation til solceller på grund af kommunes forkerte retsopfattelse				27.09.2023
	Planklagenævnet · Afslag på dispensation til solcelleanlæg i bevaringsværdigt bymiljø				29.11.2013
	Planklagenævnet · Greve Kommunes afslag på dispensation til opsætning af solceller ophævet				17.05.2013

Klagebehandling ved Planklagenævnet: klageberettigelse, frister, gebyr og opsættende virkning

Klageberettigelse. Efter [planloven § 59](#) er enhver med retlig interesse i sagens udfald klageberettiget, samt landsdækkende natur-, miljø- og brugerorganisationer med vedtægtsbestemt formål og mindst 100 medlemmer. Nævnet anvender et bevægeligt interessebegreb: i sager om **tilvejebringelse af planer** anses en bred personkreds for klageberettiget, mens kredsene er snævrere i dispensationssager. Det er ikke afgørende, om klageren forventes at få medhold.

To VE-relevante afgrænsninger er værd at fremhæve:

- **Konkurrenceinteresser er ikke værnet.** I [21/04829](#) afviste nævnet en klage fra et selskab, der ejede en vindmølle ca. 2 km fra Vennerslund Energipark. Klagen angik ønsket om at undgå produktions- og udbyttetab, og konkurrencemæssige forhold er ikke en interesse, der er værnet af planloven.
- **Afstand og genernes karakter afgør.** I [19/04137](#) blev en klager 95 meter fra byggeriet afvist. Ubetydelige gener, ideelle eller indirekte interesser er ikke tilstrækkelige.

Klagefrist. Fristen er 4 uger fra offentliggørelsen af den endelige plan. I [26-03191](#) blev en forenings klage over Odder Kommunes kommuneplan 2025 – herunder udpegningen af arealer til solcelle- og biogasanlæg – afvist som for sent indgivet, fordi klageren ikke var **part** i kommuneplansagen og derfor ikke havde krav på individuel klagevejledning; fristen løb fra offentliggørelsen. Ved indirekte afgørelser regnes fristen fra det tidspunkt, hvor forholdet har fået så tydeligt udtryk, at klagerne i almindelighed må indse omfanget og karakteren af det, jf. [21/11697](#). Nævnet kan dog genoptage, hvor kommunen har givet forkert klagevejledning og fristen kun er overskredet marginalt – i [18/06284 m.fl.](#) med én dag.

Gebyr. Klagegebyret tilbagebetales, når nævnet afviser at behandle sagen, når klagen tilbagekaldes, eller når klageren får medhold eller afgørelsen ændres. Får klageren ikke medhold, beholdes gebyret – som i [18/06319](#) og [18/06293](#) og [23/13409](#).

Opsættende virkning. Hovedreglen efter [lov om Planklagenævnet § 7, stk. 1](#) er, at en klage ikke har opsættende virkning; nævnet kan dog bestemme andet, hvis særlige grunde taler for det, jf. [§ 7, stk. 3](#), og for lokalplaner efter [planloven § 60 a, stk. 3](#). Vurderingskriterierne blev formuleret allerede i [NMK-33-04254](#):

- Om det er overvejende sandsynligt, at der foreligger en **væsentlig** overtrædelse af loven.
- Graden af risiko for, at udnyttelsen påvirker muligheden for fysisk lovliggørelse, hvis klageren får medhold.

- Tidspunkterne for klagens fremsættelse og aktivitetens påbegyndelse.

I praksis er tærsklen høj. Nævnet afslog opsættende virkning i VE-sagen [25/09086](#) om Helsingør Kommunes miljøvurdering af solcelleanlægget ved Skibstrup. Vælger bygherren at udnytte plangrundlaget, mens klagesagen verserer, sker det **på egen risiko**.

Afgørelsens karakter. Planklagenævnets afgørelser er bindende, endelige i det administrative system og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. [lov om Planklagenævnet § 3, stk. 3](#). En eventuel retssag skal anlægges inden 6 måneder, jf. [§ 3, stk. 4](#). En stor del af sagerne – også de principielle – afgøres af formanden på nævnets vegne efter [§ 4, stk. 1](#); det gælder bl.a. Kvorning-sagen. Nævnet kan derimod ikke prøve **udøvelsen af kommunens tilsynspligt** efter [planloven § 51, stk. 1](#) – kun tilsynsafgørelser, jf. [22/01689](#).

Genoptagelse. Nævnet har pligt til at genoptage ved nye væsentlige faktiske oplysninger, væsentlige sagsbehandlingsfejl eller væsentlige nye retlige forhold – men ikke fordi en part er uenig i nævnets fortolkning eller praksis, jf. [22/05239](#) og [26/00152](#).

LOV	Lov om Planklagenævnet § 3, stk. 3-4	Lov om Planklagenævnet § 7, stk. 1, 3
	Planloven § 51, stk. 1	Planloven § 59 Planloven § 60a, stk. 3
PRAKSIS	Planklagenævnet · Planklagenævnet afviser klage over Odder Kommunes kommuneplan 2025 på grund af overskredet klagefrist 13.05.2026 Planklagenævnet · Planklagenævnet afslår genoptagelse af sag om inhabilitet ved vedtagelse af solcelleanlæg og vindmøller i Viborg Kommune 27.02.2026 Planklagenævnet · Afslag på opsættende virkning i klagesag om Helsingør Kommunes miljøvurdering af solcelleanlæg ved Skibstrup 07.11.2025 Planklagenævnet · Planklagenævnets afgørelse om lokalplan for solcelleanlæg ved Tjæreby 11.12.2023 Planklagenævnet · Planklagenævnets afslag på genoptagelse vedrørende lokalplan for solcelleanlæg 05.09.2022 Planklagenævnet · Planklagenævnets afvisning af klage vedrørende kommuneplantillæg og lokalplan for Vennerslund Energipark 18.05.2021 Planklagenævnet · Planklagenævnets afgørelse om kommuneplantillæg og lokalplan for testvindmølle ved Husumvej, Drantum 20.12.2018 Planklagenævnet · Planklagenævnets afgørelse om lokalplan for solenergianlæg ved [vejnavn1] i Svendborg Kommune 18.10.2018	

Sammenhængen med domstolspraksis: prøvelse, opsættende virkning og erstatning

§ 11

Planklagenævnets afgørelser indbringes løbende for domstolene efter [grundloven § 63](#), og domstolene har på flere punkter præciseret rammerne for VE-planlægning.

Højesteret om opsættende virkning under anke. Den nyeste og mest praktisk vigtige afgørelse er [BS-36790/2025-HJR](#). Retten i Odense havde i november 2024 erklæret Planklagenævnets stadfæstelse af Middelfart Kommunes lokalplan nr. 206 ugyldig, fordi kommunen havde tilsidesat undersøgelsespligten vedrørende bilag IV-arter (flagermus og stor vandsalamander). Planklagenævnet ankede, og foreningen Biobevar Middelfart bad om opsættende virkning. Østre Landsret afviste med henvisning til [retsplejeloven § 372](#) om retskraft. Højesteret ophævede kendelsen og fastslog, at domstolene undtagelsesvis kan tillægge et søgsmål om gyldigheden af en administrativ afgørelse opsættende virkning **også uden udtrykkelig lovhjemmel** – og også når det er myndigheden selv, der anker en dom, der tilsidesætter dens afgørelse. Afgørelsen skal bygge på en

konkret afvejning af det offentlige interesse i gennemførelsen over for risikoen for alvorlig skade for modparten samt en vurdering af, om der er et rimeligt grundlag for ugyldighedspåstanden. Sagen blev hjemvist.

Landsretten om opsættende virkning og præjudiciel forelæggelse. I [BS-45479/2022-VLR](#) prøvede Vestre Landsret et søgsmål om Planklagenævnets og Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelser om et vindmølleprojekt med 15 møller ved et Natura 2000-område. Sagen var henvist fra Retten i Hjørring som principiel. Landsretten afviste både opsættende virkning og præjudiciel forelæggelse af fire EU-retlige spørgsmål: der var efter en foreløbig vurdering hverken risiko for alvorlig miljøskade eller grundlag for at antage, at nævnens afgørelser var ugyldige, og fortolkningen af de relevante EU-regler var tilstrækkeligt afklaret.

Højesteret om klageberettigelse. I [BS-3521/2021-HJR](#) stadfæstede Højesteret, at en privatperson ikke opfyldte kravene om individuel og væsentlig retlig interesse efter planloven og dermed heller ikke kravet om tilstrækkelig interesse efter Århus-konventionen. Dommen bekræfter, at nævnets praksis for klageberettigelse er forenelig med gældende international miljøret.

Værditab og naboret ligger uden for Planklagenævnet. Værditab ved opstilling af vindmøller administreres af Taksationsmyndigheden efter [VE-loven § 6](#). Højesteret fastlagde prøvelsesintensiteten i [Sag 136/2017](#) om 22 vindmøller på 149,90 m, hvor den nærmeste stod 612 m fra boligen:

»Der kan ikke ske tilsidesættelse af taksationsmyndighedens skøn over værditabets størrelse, medmindre der er et sikkert grundlag herfor.«

Højesteret tilføjede, at en skønserklæring med en anden konklusion ikke i sig selv er tilstrækkeligt bevis – heller ikke når skønnet er foretaget efter opstillingen. Støjmålinger fra Sweco blev tilsidesat, fordi de indeholdt bidrag fra vegetation og baggrundsstøj og ikke var udført efter de gældende metoder for vindmøllestøj.

Den naboretlige vej er tilsvarende vanskelig. I [BS-10153/2017-HER](#) krævede en minkavler 14,6 mio. kr. af Wind Estate A/S for værditab og driftstab efter idriftsættelsen af fire 140 m vindmøller 463 m fra nærmeste minkhal. Retten lagde til grund, at minkene udviste stress og mistrivsel, men fandt det ikke godtgjort, at årsagen var vindmøllestøj: den husdyrvidenskabelige skønsmænd kunne hverken bekræfte eller afvise en sammenhæng, minkenes trivsel afhang i høj grad af »godt management«, og sagsøgeren var fraflyttet ejendommen kort efter idriftsættelsen. Wind Estate blev frifundet, og sagsøgeren pålagt 530.000 kr. i sagsomkostninger. Dommen illustrerer, at **bevisbyrden for årsagssammenhæng ved påståede støjskader er tung**, når de offentligretlige støjgrænser er overholdt – og at minkfarme i øvrigt ikke er omfattet af grænseværdierne i [vindmøllestøjbekendtgørelsen § 4](#), der alene værner boliger.

Nævnets eget ansvar. I [BS-23495/2021-VLR](#) stadfæstede Vestre Landsret, at Planklagenævnet ikke havde pådraget sig erstatningsansvar for lang sagsbehandlingstid i en klagesag.

Ekspropriation til energiinfrastruktur. Højesteret har i [BS-5013/2021-HJR](#) godkendt, at et deklarationsvilkår ved ekspropriation til jordkabelanlægget for havmølleparken Kriegers Flak lovligt kunne fravige gæsteprincippet, idet vilkåret var hjemlet, nødvendigt og proportionalt. Ekspropriation til VE-infrastruktur ligger uden for Planklagenævnets kompetence, men afgørelsen udgør en vigtig del af den samlede retlige ramme for udbygningen.

LOV

[Grundloven § 63](#)[Lov om fremme af vedvarende energi § 6](#)[Retsplejeloven § 372](#)[Vindmøllestøjbekendtgørelsen § 4](#)

PRAKSIS

Højesteret · Opsættende virkning under anke af sag om Planklagenævnets afgørelse vedrørende lokalplan i Middelfart	15.01.2026
Højesteret · Højesterets afvisning af klageberettigelse for privatperson i sag om lokalplan og Århus-konventionen	01.06.2023
Højesteret · Højesterets dom om fravigelse af gæsteprincippet ved ekspropriation til jordkabelanlæg	15.02.2022
Højesteret · Prøvelse af taksationsmyndighedens skøn over værditab ved opstilling af vindmøller	29.06.2018
Landsretten · Vestre Landsrets afgørelse om opsættende virkning og præjudiciel forelæggelse i sag om vindmøller ved Natura 2000-område	22.03.2024
Landsretten · Landsrettens dom: Ingen erstatning fra Planklagenævnet til Tobaksbyen Holding ApS	16.02.2022
Byretten · Minkavler mod Wind Estate A/S: Erstatning for støjgener fra vindmøller	05.12.2022

Præcedens inden for nævnet og sammenfatning af nævnets

§ 12 vurderingsmønster

Planklagenævnet henviser systematisk til sine egne tidligere afgørelser og har ved flere lejligheder **skiftet linje åbent**. Det klareste eksempel er fortolkningen af »mindre områder på lokalt plan« i [miljøvurderingsloven § 8, stk. 2, nr. 1](#). Nævnet præciserede fortolkningen i [20/00789](#) og [20/09399](#), genoptog derefter på eget initiativ den allerede afgjorte Birkende-sag og ophævede planerne i [21/13861](#). Nævnet præciserede samtidig, at en ændret vurdering i en genoptagelsessag **ikke** i sig selv er en sagsbehandlingsfejl; sagsbehandlingsfejl opstår ved overtrædelse af retsgarantier som habilitets- eller partshøringsregler.

Nævnets praksis er tillige blevet kodificeret administrativt. Plan- og Landdistriktsstyrelsen refererer nævnsafgørelser direkte i [Vejledning om planlægning for og tilladelse til opstilling af vindmøller](#) – bl.a. at der **ikke** findes et krav i planloven om en samlet vindmølleplanlægning for hele kommunen, før der planlægges for konkrete vindmølleområder, og at en nabokommunes påvirkning skal have »en vis tyngde og væsentlighed« for at udløse redegørelseskrav. Tilsvarende sammenfatter [Vejledning om planlægning for lokalplanpligtige solcelleanlæg i det åbne land](#) nævnets kystnærhedspraksis.

Sammenfattende kan Planklagenævnets vurderingsmønster i VE-plansager beskrives sådan:

Hvad nævnet prøver intensivt (og ofte ophæver på):

- Om kommuneplanen indeholder retningslinjer efter [§ 11 a, stk. 1, nr. 5](#), og om lokalplanen holder sig inden for kommuneplanens konkrete, bindende krav, jf. [§ 13, stk. 1, nr. 1](#).
- Om miljøvurderingspligten efter [miljøvurderingsloven § 8](#) er udløst – en fejl her kan ikke repareres efter vedtagelsen.
- Om beslutningstagerne var habile efter [forvaltningsloven § 3](#) – den suverænt hyppigste ophævelsesgrund i 2025.
- Om Natura 2000-screeningen er gennemført uden inddragelse af afværgetiltag, og om oplysningsgrundlaget for bilag IV-arter er tidssvarende og dækkende.
- Om der er en særlig planlægningsmæssig eller funktionel begrundelse for kystnær lokalisering.
- Om proceduren for offentlig fremlæggelse og supplerende høring efter [§ 27, stk. 2](#) er fulgt.

Hvad nævnet ikke prøver:

- Planens hensigtsmæssighed, herunder om en anden placering, højde eller udformning havde været bedre.
- Kommunens skønsmæssige afvejning mellem bevaringshensyn og hensynet til vedvarende energi.

- Naboers støj-, skygge-, udsigts- og genskinsgener som selvstændige klagepunkter.
- Værditab og erstatning, der hører under Taksationsmyndigheden efter [VE-loven § 6](#).
- Kommunens udøvelse af tilsynspligten, sagsbehandlingstid og prioritering.

Konsekvenserne for kommunerne er betydelige. En ophævelse betyder, at plangrundlaget bortfalder, og at et tidligere plangrundlag genopstår. Kommunen kan lovligt vedtage planen på ny, hvis manglen udbedres – Torrild-forløbet fra [24/07901 m.fl.](#) til [26-03416](#) og Ulkær Mose-forløbet frem til [23/14555](#) viser begge, at en fornyet, bedre oplyst planlægning holder ved nævnets anden prøvelse. Nævnet lader sig derimod ikke påvirke af hensynet til udbygningstempoet som sådan: som formuleret i [22/05239](#) er nævnet ikke forpligtet til at genoptage en sag, blot fordi en part mener, at afgørelsen har uheldige konsekvenser for den generelle udbygning med vedvarende energi.

Afgrænsningsmæssigt bemærkes, at selve VVM-/miljøkonsekvensvurderingen af det konkrete anlæg og § 25-tilladelsen behandles af Miljø- og Fødevarerklagenævnet – det fremgår udtrykkeligt af både [23/14555](#) og [26-03416](#), hvor nævnet afviste klagepunkter om kabelstrækningen, fordi kabelanlægget ikke var omfattet af lokalplanen. Se nærmere om den procedure i [vvm-vurdering](#), om værditabs- og tilskudsspørgsmål i [vedvarende-energi-tilskud](#), om nettilslutning i [nettilslutning-energi](#) og om landzonetilladelser til mindre anlæg i [landzonetilladelse](#).

LOV	Forvaltningsloven § 3, stk. 1	Miljøvurderingsloven § 8, stk. 1-2	Planloven § 11a, stk. 1
	Planloven § 13, stk. 1	Planloven § 27, stk. 2	
PRAKSIS	Planklagenævnet · Solcelleanlæg ved Torrild: Planklagenævnet stadfæster fornyet lokalplan efter vurdering af damflagermus og bilag IV-arter		07.08.2026
	Planklagenævnet · Planklagenævnets afgørelse om solcelleanlæg ved Torrild: Mangelfuld vurdering af flagermus		05.02.2025
	Planklagenævnet · Planklagenævnets stadfæstelse af vindmølleprojekt ved Ulkær Mose: Fokus på Natura 2000 og miljøvurderingskrav		16.04.2024
	Planklagenævnet · Planklagenævnets afslag på genoptagelse vedrørende lokalplan for solcelleanlæg		05.09.2022
	Planklagenævnet · Planklagenævnets afgørelse om solcelleanlæg ved Birkende ophævet grundet manglende miljøvurdering og uoverensstemmelse med kommuneplan		01.02.2022
	Planklagenævnet · Krav om miljøvurdering for temaplan for solcelleanlæg på grund af arealets størrelse		09.12.2021
	Planklagenævnet · Ophævelse af lokalplan for solcelleanlæg på grund af manglende miljøvurdering og strid med kommuneplan		02.12.2021

REFERENCE Lovgrundlag

7 paragraffer

Miljøvurderingsloven § 8	stk. 1-2	Miljøvurderingsloven § 12	stk. 1
Planloven § 11a	stk. 1	Planloven § 13	stk. 1
Planloven § 15	stk. 2	Planloven § 58	stk. 1
Vindmøllestøjbekendtgørelsen § 4	stk. 1		

MATERIALE Citerede afgørelser

53 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS

4

15.01.2026	Opsættende virkning under anke af sag om Planklagenævnets afgørelse vedrørende lokalplan i Middelfart	36790-2025
01.06.2023	Højesterets afvisning af klageberettigelse for privatperson i sag om lokalplan og Århus-konventionen	bs-3521-2021-hjr
15.02.2022	Højesterets dom om fravigelse af gæsteprincippet ved ekspropriation til jordkabelanlæg	bs-5013-2021-hjr-bs-5014-202
29.06.2018	Prøvelse af taksationsmyndighedens skøn over værditab ved opstilling af vindmøller	136-2017

LANDSRETTEEN · ANKEINSTANS

2

22.03.2024	Vestre Landsrets afgørelse om opsættende virkning og præjudiciel forelæggelse i sag om vindmøller ved Natura 2000-område	5404-6481
16.02.2022	Landsrettens dom: Ingen erstatning fra Planklagenævnet til Tobaksbyen Holding ApS	1840-2195

BYRETTEEN · FØRSTE INSTANS

1

05.12.2022	Minkavler mod Wind Estate A/S: Erstatning for støjgener fra vindmøller	2502-2983
------------	--	-----------

PLANKLAGENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS

46

07.08.2026	Solcelleanlæg ved Torrild: Planklagenævnet stadfæster fornyet lokalplan efter vurdering af damflagermus og bilag IV-arter	26-03416
13.05.2026	Planklagenævnet afviser klage over Odder Kommunes kommuneplan 2025 på grund af overskredet klagefrist	26-03191
06.03.2026	Planklagenævnets afgørelse om vindmølle- og solcelleanlæg ved Ammitsbølvej	25/08149, 25/08150, 25/08151
03.03.2026	Planklagenævnets stadfæstelse af sag om varmepumpe i Dragør: Lokalplanens begrænsninger for energianlæg på facader omfattede ikke terrænplacering	25/09913
27.02.2026	Planklagenævnet afslår genoptagelse af sag om inhabilitet ved vedtagelse af solcelleanlæg og vindmøller i Viborg Kommune	26/00152
18.02.2026	Afslag på dispensation til solcelletagsten i bevaringsværdigt kulturmiljø i Appenæs	25/09812
17.12.2025	Planklagenævnet ophæver lokalplan for solcelleanlæg og vindmøller i Viborg Kommune grundet inhabilitet	25/05706, 25/07176, 25/07179
12.12.2025	Ophævelse af lokalplan til solcelleanlæg ved Kvorning grundet mangelfuld Natura 2000-vurdering af damflagermus	25/05708, 25/0177, 25/07178
24.11.2025	Afslag på dispensation til opsætning af solceller i Mariager bymidte under bevarende lokalplan	25/04772
11.11.2025	Ugyldiggørelse af Vejle Kommunes lokale kommuneplan 2025 grundet manglende miljøvurdering	25/02553

07.11.2025	Afslag på opsættende virkning i klagesag om Helsingør Kommunes miljøvurdering af solcelleanlæg ved Skibstrup	25/09086
27.10.2025	Planklagenævnet ophæver lokalplan for biogasanlæg i Ringkøbing på grund af inhabilitet	24/07952, 24/07953, 25/02557
26.08.2025	Afslag på dispensation til solcelletag på bevaringsværdig bygning i Helsingør	25/03021
31.03.2025	Planklagenævnets afgørelse om håndhævelse af støjkrav i lokalplan for erhvervsområde ved Nordgårde i Svinninge	24/00808
05.02.2025	Planklagenævnets afgørelse om solcelleanlæg ved Torrild: Mangelfuld vurdering af flagermus	24/07901, 24/07904, 24/07909
15.01.2025	Planklagenævnets afvisning af klage over lokalplanforslag og idéfase for Energipark Tjele i Viborg Kommune	24/12212
03.12.2024	Afslag på landzonetilladelse til fritstående solcelleanlæg i værdifuldt landskab	24/08688
31.10.2024	Planklagenævnets afvisning af klage over igangsættelse af planprocesser for vindmøller og solceller	24/09437
26.09.2024	Planklagenævnets stadfæstelse af lokalplan for vindmøller ved Broholm i Svendborg Kommune	24/04211, 24/04214, 24/04215, 24/05140, 24/06878, 24/06874
23.08.2024	Stadfæstelse af lokalplan for udvidelse af mejerivirksomhed og solenergianlæg i Rebild Kommune	23/14493
06.06.2024	Planklagenævnets ophævelse af Næstved Kommunes afslag på dispensation til solceller	24/04622
16.04.2024	Planklagenævnets stadfæstelse af vindmølleprojekt ved Ulkær Mose: Fokus på Natura 2000 og miljøvurderingskrav	23/14555, 24/01147
11.12.2023	Planklagenævnets afgørelse om lokalplan for solcelleanlæg ved Tjæreby	23/13409
27.09.2023	Ophævelse af afslag på dispensation til solceller på grund af kommunes forkerte retsopfattelse	22/17349
05.09.2022	Planklagenævnets afslag på genoptagelse vedrørende lokalplan for solcelleanlæg	22/05239
01.02.2022	Planklagenævnets afgørelse om solcelleanlæg ved Birkende ophævet grundet manglende miljøvurdering og uoverensstemmelse med kommuneplan	21/13861
09.12.2021	Krav om miljøvurdering for temaplan for solcelleanlæg på grund af arealets størrelse	20/09399
07.12.2021	Ophævelse af lokalplan for naturlegeplads på Farum Kaserne grundet inhabilitet	20/00436, 20/00568, 19/07688, 19/07618, 19/07414
02.12.2021	Ophævelse af lokalplan for solcelleanlæg på grund af manglende miljøvurdering og strid med kommuneplan	20/00789

24.08.2021	Planklagenævnets afgørelse om miljøvurdering af solcelleanlæg ved Rødby Fjord	21/03425
15.07.2021	Planklagenævnets afgørelse om vindmøller og solceller ved Marsvinslund	20/14000, 20/14002 og 20/14005
11.06.2021	Planklagenævnets afgørelse om miljøvurdering af solcelleanlæg ved Skodsebølle, Lolland Kommune	21/03424
18.05.2021	Planklagenævnets afvisning af klage vedrørende kommuneplantillæg og lokalplan for Vennerslund Energipark	21/04829
04.12.2020	Planklagenævnets afvisning af klage vedrørende lokalplan for solcelleanlæg grundet manglende retligt spørgsmål	20/11118
09.11.2020	Klage over Ringkøbing-Skjern Kommunes vedtagelse af kommuneplantillæg og lokalplan for vindmøller ved [adresse1]	18/06406, 18/06729, 18/06731, 18/06732, 18/06428, 18/06927, 18/06928 og 18/06929
21.10.2020	Planklagenævnets afgørelse om lokalplan for vindmøller ved Skodsebølle, Lolland Kommune	18/06426 og 18/06433
26.08.2020	Ophævelse af lokalplan for solcelleanlæg i kystnærhedszone på grund af manglende planlægningsmæssig begrundelse	Sagsnr. : 18/07118, 18/06163 og 18/06075
20.12.2018	Planklagenævnets afgørelse om kommuneplantillæg og lokalplan for testvindmølle ved Husumvej, Drantum	18/06319 og 18/06293
18.10.2018	Planklagenævnets afgørelse om lokalplan for solenergianlæg ved [vejnavn1] i Svendborg Kommune	18/06284, 18/06282 og 18/06286
04.10.2017	Planklagenævnets afgørelse om Kerteminde Kommunes vedtagelse af kommuneplantillæg vedrørende vindmøller	NMK-33-03825
18.09.2017	Planklagenævnets afvisning af klage over Stevns Kommunes afslag vedrørende solcelleanlæg på grund af manglende retlige spørgsmål	NMK-33-04178
26.11.2015	Klage over Halsnæs Kommunes vedtagelse af kommuneplantillæg og lokalplan for solcelleanlæg ved Evetofte	NMK-33-03183
17.06.2014	Afslag på landzonetilladelse til solcelleanlæg ved Saunte	NMK-31-01001
29.11.2013	Afslag på dispensation til solcelleanlæg i bevaringsværdigt bymiljø	NMK-33-01374
03.07.2013	Natur- og Miljøklagenævnets afgørelse om solceller i Svendborg Kommune	NMK-33-01556
17.05.2013	Greve Kommunes afslag på dispensation til opsætning af solceller ophævet	NMK-33-01734